

12.05.2023 PONEDELJEK Oduf, duhovnik	KRIŽ ob 19.00	+ FERDO BORDON, Križ 107, obl.
13.06.2023 TOREK Anton Padovanski, redovnik in c.u.čitelj	SV.ANTON ob 19.00	V čast sv. Antonu za veroučence, Šepulje 34a
14.06.2023 SREDA Fortunat, škof	KRIŽ ob 19.00	+ ALBIN MESAR, Križ 203
15.06.2023 Vid, mučenec	KAPELA ob 19H	+ MILENA NABERGOJ, Tomaj 7, 30.dan
16.06.2023 PETEK SRCE JEZUSOVO	KAPELA ob 19h	+ MARKO BRIŠAR, Ponikve 30
17.06.2023 SOBOTA Marijino Brezmadežno ime		Animatorji ob 16h
18.06.2023 11 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE ob 8.30 SV.ANTON ob 10.00	++ ŽVAB, Kazlje 12, pn iz Dutovelj + ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

ŽUPNIJA TOMAJ
10 nedelja med letom - zunanja slovesnost
praznika sv. Rešnjega Telesa in Krvi

Štev.24/LETO XI.

11. JUNIJ 2023

Jezusovo telo je resnična hrana, njegova kri je resnična pijača

Iz svetega evangelija po Janezu ([In 6,51-58](#))

Tisti čas je Jezus rekel množicam: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obúdil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in

moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene uživa, živel po meni. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.«

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TEL. štev.: 041 689 188; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

stopi na pot!
Oratorij 2023

Prijavite otroke za oratorij **še pri sv. Antonu**, kasnejših prijav ne bomo sprejemali.

Uradne prijavnice na spletni strani!

Podelitev spričeval: pri sv. Antonu, 13.junija ob 19h.

Še enkrat Vsem sodelujočim ob prvem obhajilu, glasbenikom, pevcem, družinam in vsem iskrena hvala.

Hvala pa tudi staršem, ki ste mi v zahvalo za delo med letom z otroki tudi v pripravi na njihov praznik podarili denarni dar in lepo rožico, kot tudi katerhinstinjama ge. Andreji in ge. Marjeti, ki sta jih vodili skozi 1. in 2. razred. Bog povrni za vse.

Vabljeni na koncert v Pliskovico v nedeljo 18.6. ob 16h v cerkev sv. Tomaža. Vabi M.C Petelin

Oltar življenja

Ali lahko rečem, da sem kristjan, tudi ne da bi šel v nedeljo k maši in prejel obhajilo?

S tem vprašanjem bi res rad začel nedeljsko mašo in se o njem pogovoril z navzočimi. Vsak pride k maši, tudi jaz, s svojimi motivi in osebno potjo vere. Pravijo, da nimajo vsi enakega odgovora na začetno

vprašanje, na katerega ni mogoče hitro odgovoriti z "da" ali "ne" ... Na današnjo nedeljo ko obhajamo zunanjo slovesnost praznika sv. Rešnjega Telesa in potem ko smo premišljevali o Bogu kot Trojici ki nas je s teološkim vidikom popeljala na tako visoke ravni, ki so našemu resničnemu zanimanju skoraj tuje, na to nedeljo naredimo preobrat in se vrnemo k zelo konkretnemu vidiku naše vere. Bog sam po sebi je Trojica oseb v eni božanski substanci, a za nas se kaže v konkretnosti človeka Jezusa, iz mesa in krvi, v resnično življenja kot je naše. Meso in kri, ki v svetopisemski miselnosti ni le fizično telo, ampak vsa konkretnost življenja, sestavljena iz izbir, strasti, odločitev, bolečine, celo fizičnega stika in celo prave smrti. To je Bog za nas: človek Jezus - Na poti človeštva, sestavljenega iz mesa in krvi vsakega človeka, lahko pridemo do Boga, dejansko Bog sam je tisti, ki nas doseže. To je najgloblja novost evangelija, ki je v tistem času škandalizirala, tako kot jo je še danes težko v celoti sprejeti. Verjeti v boga, ki je ločen nekje na božanskem Olimpu izven tega sveta, narekuje bolj ali manj razumljiva pravila, po katerih se je treba držati, ker nas na koncu čaka kazen ali nagrada, je morda lažje verjeti in sprejeti kot Boga iz mesa in krvi ker je po človeški logiki »preveč Bog«. Pravzaprav izkušamo, kako krhki in omejeni smo in kako malo je v naši fizični in družbeni konkretnosti kaj božanskega. Pravi bog po naši miselnosti nima z nami nič drugega kot le nekakšna odmaknjena prisotnost in podpora, vendar z največjo skrbnostjo, da se ne meša s človeško nizkotnostjo. Toda evangelij nam pripoveduje drugo videnje Boga in ravno zato je evangelij, to je »dobra novica«: človek Jezus je Bog, torej Bog je človek Jezus s svojim mesom in krvjo. In v tej človeški mesenosti, zaznamovani z vsemi slabostmi, lahko srečam Boga. Besede evangelija te nedelje, ob zunanji slovesnosti praznika Telovega poseben praznik Gospodovega telesa, so zadnje v dolgem govoru, ki ga je imel Jezus pred množico učencev, potem ko je storil konkretno čudežno znamenje: pomnožitev kruha.

Iz te konkretne geste podpore fizičnemu življenju, Jezus prinaša nauk o tem, kdo je on sam. »Jaz sem živi kruh, ki je prišel iz nebes. Če kdo jé ta kruh, bo živel vekomaj in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta." Kdo je Jezus? Napol božansko bitje, ki je prišlo pokazati Božjo moč s čudeži, da bi človeško voljo podredilo božanski? Ne. Jezus je prišel izvršiti božjo voljo, da se resnično podreja resničnim potrebam človeka, konkretnega človeka iz mesa in krvi, ki ima primarno potrebo po življenju in občutku ljubljenosti. Jezus je človeku hrana, da živi Božjo lepoto v svojem konkretnem življenju, možno večnost, tudi če se življenje ne zdi tako večno in je krhko. Jezus se je resnično pustil "pojesti" množici učencev in tistega sveta vse do križa, ko je bilo njegovo telo obujeno in prelita njegova kri. Človek iz mesa in krvi Jezus pokaže, kdo v resnici je človek sam in kako poln Boga je lahko njegovo meso in kri. Vprašanje Judov, o katerem poroča evangelist v svojem poročilu, je tudi resnično vprašanje za nas: "Kako nam more ta dati svoje meso jesti?" Jezus, ko je živ človek, očitno ne vabi k kanibalizmu, temveč nas uči prepoznati navzočnost Boga, ki daje življenje prav v svoji konkretnosti. Toda Jezusove besede, zbrane v evangeliju, veljajo za kristjane zlasti po njegovi smrti in vstajenju, torej tudi do nas danes. S kruhom in vinom nedeljskega obhajanja kristjani zdaj res lahko jedo in pijejo Jezusa, lahko še danes pridejo v telesni stik z Jezusom, z Bogom samim, z njegovo življenjsko močjo, ki spreminja svet. To je nedeljska evharistija in ne vrsta bolj ali manj nerazumljivih obredov, ki nas povzdigujejo k Bogu, temveč je konkretno dejanje, ki Boga poniža na človeško raven, kot je bilo takrat v evangeliju. To obhajilo z Jezusovim telesom in krvjo v evharističnem kruhu in krvi nas lahko samo globoko spomni, da je pot do Boga človek, vsak človek, vsako človeško meso in kri, še posebej najšibkejši. Na začetno vprašanje, ali se lahko imenujem kristjan, ne da bi šel k maši, je moj osebni odgovor po branju tega evangelija ta, da potrebujem mašo in obhajilo, da bi bil pravi kristjan! Poleg obrednega vidika, v tej gesti, ki jo naredim skupaj z drugimi brati in sestrami poleg mene, ohranjam svojo vero zasidrano v življenju, Jezusovo in drugih.

Obhajilo v njegovem telesu in krvi me ohranja v življenju občestva z Jezusovim telesom in krvjo, ki ju ne najdem le v kruhu in kelihu na oltarju v cerkvi, ampak v življenju drugih na oltarju življenja.